

de **Jacobs**sladder

Kwartaaluitgave van de Stichting tot Behoud van het Cultureel Erfgoed van Jacobswoude, onder redactie van de Historische Vereniging O.C. van Hemessen

Bij de voorplaat

Marie Spijker: Palinkje, palinkje, palinkje

37^e jaargang nr. 4, oktober, november, december 2017

SSN 0168-1079

© Historische Vereniging 'Otto Cornelis van Hemessen'.
Niets uit deze uitgave mag vernenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Op tijd opzeggen!

Wilt u – om wat voor reden dan ook – uw lidmaatschap van de Historische Vereniging niet verlengen, vergeet dan niet dit tijdig (vóór 1 december) schriftelijk te melden aan onze penningmeester: Ton Meester, Cantharel 72, 2403 RA Alphen aan den Rijn, e-mail: ton.meester@gmail.com

Lidmaatschap

Wilt u onze Historische Vereniging steunen en de Jacobs ladder voortaan elk kwartaal thuis ontvangen? Bel, schrijf of mail dan naar onze secretaris, Anneke Zwarst, a.h.zwarst@kpnmail.nl
(Zie onze site www.hemessen.nl)
De contributie bedraagt € 15,- per jaar en € 25,- voor hen die dit blad per post ontvangen. Te voldoen na ontvangst van de nota op de rekening bij de Regiobank, nummer NL28 RBRB 0850 0174 16 t.n.v. de Penningmeester van de Historische Vereniging 'Otto Cornelis van Hemessen'.

De Jacobs ladder is een uitgave van de Stichting tot Behoud van het Cultureel Erfgoed van Jacobswoude.

www.hemessen.nl

.....

Erelid

- D. Brouwer de Koning, oud-burgemeester van Jacobswoude
- C. Karmelk, oud-penningmeester van de vereniging (2012†)

Voorzitter

- Ben Beukenholdt, Thuisweide 30, 2481 BK Woubrugge, telefoon 0172-519247, e-mail benbeukenholdt@hotmail.com

Secretaris

- Anneke Zwarst
Van Eeghenstraat 40, 2481 XS Woubrugge
telefoon 0172-518186
e-mail: a.h.zwarst@kpnmail.nl

Penningmeester

- Ton Meester Cantharel 72, 2403 RA Alphen aan den Rijn, telefoon 0172-518560
e-mail: ton.meester@gmail.com

Bestuursleden

- Thea Kok-Lansbergen
- Peter de Lange
- Ed Molenaar
- Pim Laarmans

Redactie

- Thea Kok-Lansbergen (eindredactie)
Emmalaan 74
2481 BB Woubrugge
telefoon 0172-518 585
e-mail: thea.lansbergen@ziggo.nl
- Pim Laarmans
- Anneke Zwarst

Basisvormgeving en opmaak

Blikveld, Zandvoort

Aan dit nummer werkten mee

Pim Laarmans
Rietje Meijer
Frans Witteman
Anneke Zwarst

Foto's en illustraties

Archief Miranda van der Ham
Archief Fam. Ludlage
Archief Rietje Meijer
Archief Jan Stigter
Hans Bax
Thea Kok
Bep van der Laan
Hugo Tander
Frans Witteman
Anneke Zwarst

Fotobewerking

Hugo Tander

Van de voorzitter

Voor u ligt nr. 4 van 2017.

Ik moet beginnen met de excursie van een paar weken geleden. Een kleine zestig mensen aan boord van drie schepen. Af en toe wat regen, maar een uitstekende sfeer! Anneke Zwarst vertelt ons er meer over.

De artikelen die ik heb gelezen zijn weer de moeite van het lezen waard. De Hussons Hoeve wordt mooi beschreven door Pim Laarmans.

Verder weer werk van Rietje Meijer, Frans Witteman en Thea Kok. U gaat dezelfde ervaring krijgen.

In ons museum gaat hard worden gewerkt aan een wijziging in de indeling. U begrijpt dat dit niet eenvoudig is. Verder is het museum voortaan geopend op zondag van 14.00-16.00 uur, dus niet meer op zaterdag. Bij speciale exposities wel, maar dat hoort/leest u dan wel.

En dan als klap op de vuurpijl..... Tijdens de excursie werd mij door Hein Hoogenboom een envelop overhandigd, met daarin een oorkonde en € 300, een donatie van de externe klaverjasgroep van Woudsoord!

Fantastisch en ontzettend bedankt!

Omdat dit de laatste Jacobs ladder van 2017 is, wens ik u allen, mede namens de andere bestuursleden, alvast een warme en mooie tijd toe!

Veel leesplezier en mooie groet,

Ben Beukenholdt

Van de penningmeester

Succesvolle herinneringsbrief

Dit jaar hebben wij voor het eerst geen afzonderlijk betalingsverzoek aan de leden gedaan, maar hebben wij volstaan met een algemene contributenota bij Jacobs ladder 2. Veel leden hebben toen betaald, maar gebleken is dat zo'n algemene brief snel in de vergetelheid raakt. En dus bleef een groot deel van de contributiebetalingen achterwege. In Jacobs ladder 3 plaatsten wij daarom een nieuwe oproep om de contributie voor 2017 te betalen maar ook dat hielp helaas niet echt. Aan ongeveer 175 leden die hun contributie nog niet betaald hadden, hebben we een herinneringsnota, op naam, bezorgd. Dat sorteerde effect, want 135 van hen hebben intussen de contributie betaald. Daardoor kon de vereniging in totaal € 2.215,- op haar banktegoed bijschrijven! Veel leden schreven bij hun bankopdracht "sorry", een enkeling legde zichzelf een boete op van € 2,50 en anderen leden vonden het nodig om voor het "ongemak" een extra bedrag van € 10 over te maken. Kijk, hier wordt jullie penningmeester erg blij van.

Aan de circa veertig leden die hun contributie nog moeten betalen vraag ik nu opnieuw om dit alsnog te doen (op de rekening van de Hist. Ver. O.C. van Hemessen bij de Regiobank: NL28 RBRB 0850 0174 16).

U maakt het mij gemakkelijk door bij uw betaling postcode en huisnummer te vermelden.

Alvast dank.

Ton Meester

INHOUD

Oude winkeltjes:

Ludlage Hoogmade	2
Excursie naar 'de Veen'	4
Palinkje, palinkje, palinkje	7
Uit het archief van Rietje Meijer	10
Boerderij Hussons Hoeve	13
Woubrugge Toen en nu	16

Van touwwerk en boezem-schoppen, potten en pannen tot groenten en fruit

De winkel van Bert Ludlage en Rika Ludlage – Van der Klauw

door Frans Witteman

In de serie over verdwenen winkels in Hoogmade deze keer een artikel over de familie Bert Ludlage (1929) en Rika van der Klauw (1931). Het verhaal begint eigenlijk met de eerste winkel van de ouders van Rika, Cees van der Klauw en Helena van der Star.

Helena van der Klauw-van der Star en Rika - net zichtbaar achter de toonbank - rond 1934 in de winkel.

Kerkstraat 60: de winkel met potten en pannen

De winkel van Van der Klauw, in de volksmond 'ingekort' tot Cees Klauw, was van 1923/1924 tot 1958 gevestigd in de Kerkstraat 60, toen Kerkstraat B 266. De ingang was aan de westzijde, de kant van destijds café Pons van der Eng. Cees van der Klauw was oorspronkelijk baggerman. Via een kennis kocht hij een partij touw. De verkoop daarvan ging goed en daarna begon hij een winkel met touw, klompen, allerlei landbouwartikelen en artikelen voor huis, tuin en keuken. In een advertentie in de Leidsche Courant van 15 november 1924 stond: "HALT! Verkrijgbaar alle soorten boeren- en schipperstouwwerk, tevens houten mest- en boezem-schoppen in alle maten. Beleefd aanbevelend C. van der Klauw, Hoogmade." In die periode adverteerde hij ook regelmatig voor de verkoop van een kippenhok, kuikenren, werkfiets of een ladder. In juli 1944 ook voor een "portemonnaie met inhoud laten liggen". Mooi toch, toen ook: eerlijk duurt het langst!

Tweede generatie

Rika leerde daar, als jongste kind, van haar ouders de kneepjes van het vak. In augustus 1944 zou ze aan de achtste klas beginnen, maar in dat jaar werd besloten dat er geen achtste klas zou zijn. Na zeven jaar lagere school ging Rika aan de slag in de winkel. Rika vertelt: "Mijn moeder was er blij mee. Ik kon de winkel gaan doen en mijn moeder het huishouden. We waren met negen personen thuis. Het was hard werken: alles met de hand, zonder machines, lange werkdagen. Vader Kees

ventte zijn handelswaren ook uit bij boeren, burgers en buitenlui. Alle spullen in koffers en manden op de transportfiets of in de boot."

En in de avonden of weekeinde moest de boekhouding worden gedaan. Dat was voor Rika geen probleem. Zij kon goed leren en dat bleek ook toen ze in de zomer van 1953 haar middenstandsdiploma behaalde. Zij vertelt daarover: "Ik ging 's avonds na het werk op de fiets naar Leiden. Ik deed de opleiding in 1 jaar en dat lukte goed. Bij de diploma-uitreiking moest ik plotseling op het podium komen. Ik werd in het zonnetje gezet, omdat ik een 10 voor boekhouden had. Dat was nog nooit eerder voorgekomen."

De winkel van Ludlage aan de Kerkstraat 53 rond 1960. Rechts nog een deel van de voorgevel van de voormalige boerderij van de familie Steef Disseldorp, nu van de Stichting CCH.

In 1953 kwam ook haar man Bert in de zaak. Hij had het gevoel voor handel niet van een vreemde: zijn vader ventte kleding uit vanuit zijn huis. Op een transportfiets met enkele koffers fietste hij naar klanten in de omgeving om zijn waar in de huiskamer te verkopen.

Bert en Rika trouwden in het najaar van 1954. In 1958 trad er een grote verandering in. Ze kochten een winkel aan de Kerkstraat 53.

Kerkstraat 53: potten en pannen en groenten en fruit

Tot eind jaren vijftig runde Cees van Schagen in de Kerkstraat 53 een winkel voor manufacturen, confectionie, bedden en tapijten. Hij was ook kerkmees-

ter, lid van het kerkbestuur. Leden van dat bestuur waren welgestelde boeren en/of middenstanders, voorzitter was de pastoor. "Een conflict met de pastoor en een briefwisseling met de bisschop hierover – de bisschop stelde de pastoor in het gelijk – leidde er mede toe dat de familie Van Schagen Hoogmade wilde verlaten", aldus Bert Ludlage. Zo kwam het winkelpand in de verkoop. "Dat kwam ons goed uit want de winkel op nr. 60 werd te klein en wij wilden graag een grotere winkel. De verkoop is uiteindelijk gelukt, maar het ging niet van harte", aldus Rika.

Rika Ludlage - van der Klauw in haar element achter de toonbank in de winkel op Kerkstraat 53 rond 1960.

Bert Ludlage in de winkel rond 1965.

Winkel, venten en kinderen

Het was een druk bestaan. Rika en Bert kregen vier kinderen: twee jongens en twee meisjes. Ze konden van hun winkel en handel goed leven, maar het was geen vetpot. Vroeger waren er geen vakan-

ties. Later in de jaren '70 huurden ze 's zomers een huisje: "Van maandag tot vrijdag, want op zaterdag ging de winkel weer open en moest er worden gevent", aldus Bert en Rika.

In de nieuwe winkel werd het assortiment steeds breder. Naast huishoudelijke artikelen, landbouwgereedschappen en ijzerwaren konden de klanten er ook terecht voor Flexa-verf, speelgoed en parfumerieën, aardappelen, groenten, fruit, melk en levensmiddelen. Die verbreding van het assortiment hing ook samen met de sluiting van de groentewinkel van Willem van de Star en de zuivelwinkel van familie Niek Zonneveld. En behalve in de winkel werden er in Hoogmade, Ofwegen, Woubrugge, Rijpwetering en Oud-Ade door Bert groenten, fruit, levensmiddelen enz. verkocht. Eerst met de transport- of bakfiets, een motorbakfiets en later met een auto.

Bert en Rika Ludlage aan het venten in Hoogmade rond 1970.

Sluiting bedrijf

In 1978 werd het bedrijf beëindigd. Een rijksregeling voor de sanering van kleine middenstand maakte dit mede mogelijk. Het kwam ook goed uit: het hart van Bert ging protesteren. Winkel, woning en schuur werden verkocht. Bert en Rika verhuisden in 1978 naar de Floraweg in Roelofarendsveen. Jan en Hendrien van Leeuwen sloopten het pand en bouwden er een nieuw woonhuis. <<

Excursie op 30 september 2017

door Anneke Zwarst

Dit jaar viel de keus van het bestuur op een excursie dicht bij huis: via de Tulpenroute eens kijken bij de 'andere kant' van onze gemeente Kaag en Braassem. Wat weten we daar eigenlijk van, behalve dat je helemaal naar Roelofarendsveen moet voor je paspoort of rijbewijs...

En kennelijk waren er meer mensen die er zo over dachten, want de animo voor deze dag was zo groot, dat BOB on board niet één, niet twee maar drie boten moest inzetten om de zestig deelnemers een plekje te geven. Geweldig! En niemand hoefde op de reservelijst.

Het weer, geen onbelangrijk element als je gaat varen, beloofde beter dan het uiteindelijk werd, zodat de (tulpen)paraplu's geregeld gebruikt moesten worden.

Opstappen in Woubrugge en over de Braassem naar de sluis in Roelofarendsveen. Deze sluis zorgt er sinds 1632 voor dat je het verschil van 80 cm kunt overbruggen om vanaf het Braassemmeer het veengebied van Roelofarendsveen varend te

bereiken. Een sluis betekent dat de boten gescht moeten worden en dat is tevens het beste moment voor koffie met koek, geserveerd in de boot, en om eens goed te kijken naar dit bijzondere woonwijken.

En dan gaan we de Veen- en Lijkerpolder in. Uiteraard vertellen de schippers ons van alles, maar informatieborden (in de vorm van een tulp) langs de route verschaffen ook de nodige informatie. Verbazing alom over de vele vaarwaterjes waar de boten maar net doorheen kunnen en gelukkig ook laag genoeg om onder de vele bruggetjes door te gaan. Al gauw is bijna iedereen het spoor

bijster wat betreft de plek waar we in de polder zijn. Vanaf het water ziet het er zo anders uit dat we verbaasd zijn om te horen dat we achter 'de Plus' langs varen. Het is gewoon een waterdoolhof, maar gelukkig weet de schipper ons naar het etablissement van Jan Punt te loodsen, waar we de lunch gebruiken.

De tocht gaat verder door de polder, die al sinds de late middeleeuwen bevolkt wordt door tuinders. Groenten gedijen hier goed en met name de Veense groffies (speciaal soort kleine augurken) zijn een geliefd inmaakproduct.

Halverwege onze middagvaarttocht stoppen we bij tulpenbroeibedrijf Wesseling, waar Bob ons tijdens de rondleiding uitlegt dat bedrijven als deze in Roelofarendsveen goed zijn voor het telen van honderden miljoenen tulpen, van de bol tot de mooie bos. Door de ruilverkaveling en de ontwikkelplannen van de gemeente zijn er nu minder tuinders. De glastuinbouw wordt stukje bij beetje vervangen voor huizenbouw, zo ook langs het Armenwater. Vroeger

bewoond door arme mensen, maar nu vanwege de stevige huizenprijzen door de rijken, waarvan velen uit Amsterdam komen.

Meer foto's vindt u op www.hemessen.nl onder 'Excursies'.

Het één na laatste deel van de route vangt aan. Zo langzamerhand ook tijd om de door Bob aan boord gebrachte flesjes open te maken en een drankje te nuttigen. Dat kletst nog beter, zelfs onder de paraplu die we met name in de middag regelmatig nodig hebben. En dan zijn we ineens weer bij de sluis om geschut te worden. Een activiteit die leuk blijft om mee te maken, zelfs voor de stoere mannen die de sluisdeuren openduwen. Daarna het laatste stuk terug over de Braassem naar Woubrugge. Het weer knapt op en maakt dat we stil van de omgeving genieten. Terug bij de Comriekade is er zelfs sprake van een waterig zonnetje en zeer voldaan keert ieder naar huis.

Op deze pagina's ziet u al een aantal foto's van deze excursie, gemaakt door Anneke Zwarst, Hans Bax en Thea Kok.

'Palinkje, palinkje, palinkje'

Veel is er al over Marie Spijker geschreven, midden vorige eeuw. En in 1996 schreef Hans van der Wereld een artikel over haar in onze eigen Jacobslander. Maar de redactie kreeg recentelijk een doos vol foto's en krantenknipsels van Miranda van der Ham uit Woubrugge – Marie Spijker was een zus van haar overgrootmoeder. En wat doe je dan als redactie? Voor iedereen die het verhaal over deze bijzondere vrouw uit Hoogmade niet meer weet of nog niet kent vertellen we er graag nog een keer iets over.

Zelfs de gladde palingen komen op haar lokkende roep uit de modder tevoorschijn.

Vissen eten uit haar hand

Onze hoofdpersoon, Marie Spijker (1887 – 1981), woonde aan de Blauwkade 2, langs de Schooiervaart. In Hoogmade stond die beter bekend als de Spijkersloot, omdat hier al driehonderd jaar lang een familie Spijker woonde. Marie wist de landelijke pers regelmatig te halen

door een bijzondere eigenschap: de vissen aten uit haar hand. De kop van een artikel uit het Algemeen Dagblad van 17 november 1949 luidt: De vissen in de Spijkersloot komen eten halen als ze worden geroepen! En daaronder: Meer nog: juffrouw Spijker neemt ze uit het water en zij vinden het best.

Het kuitje lag er, toen we met de roeilboot vol getulgen bij Marie Spijker arriveerden, nog precies als van 't voorjaar.

Dominee A. N. Knottnerus: „Duijntakneten waren het, ziden se op de maanenvereniging“

Voland groeit, dat is niet hetzelfde gebied, als wanneer se de vissen liet, se de crocken liet, se de meerdwach- tige kaken te haar kaperheid te wikkelen. De weg van de see part, se de dand van de andere.

Vis in een teiltje

De vriendschap tussen mens en baars ging zelfs nog verder, aldus het A.D.: Want de baars liet zich niet alleen uit het water halen: hij nam er ook genoeg mee, dat mejuffrouw Spijker hem in een teiltje water, in de woonkamer neergezet, liet rondzwemmen. De eerste baars was gepromoveerd tot huisdier.

De journalist vervolgt: In de troepsloot teruggeworpen, heeft de vis zijn wederwaardigheden vermoedelijk aan andere soortgenoten verteld: er kwamen steeds meer baarsen de stoepsloot ingezwommen en daarna zat juffrouw Spijker heel veel bij de sloot, wierp wormen in het water en keek met belangstelling hoe de vissen de kronkelende diertjes gulzig opzogen.

Marie Spijker gaf de vissen ook namen: baarsje een, twee en drie. Baarsje drie was de kleinste. Zij oefende en oefende en na talloze malen herhalen wist zij, dat wanneer zij baarsje een riep, uitsluitend deze baars een worm uit haar hand wegzoog. Alle baarsen en palingen lieten zich gewillig uit het water halen en kwamen, in de sloot teruggeworpen, weer naarstig aangezwommen om, als beloning voor de prestatie, opnieuw een worm in ontvangst te happen.

Sprookje in Hoogmade

Ook De Schakel, Nieuwsblad van de Rijnstreek, schreef op 13 december 1945 over Marie, onder de kop Een sprookje in en om Hoogmade: Gedresseerde baarsen en palingen. Zij eten uit de hand. De schrijver van dit sprookje vertelt over de demonstratie die hij meemaakte van de vriendschappelijke verhouding tussen de vrouw van een der gebroeders Spijker en de vissen. Vanaf het slootstoepje, waar de vaat wordt schoongespoeld, riep zij 'Baarsje, baarsje, baarsje' en langzaam, aanvankelijk behoedzaam, instinct-

Wachtmeester Treuring, van de Rijkspolitie: „Ja, ik lees „De Spiegel“ ook, en het is precies zoals het daarin stond.“ Zijn collega Fr. v. Gemerden heeft het nu ook gezien, en hij kan het bevestigen.

Manufacturier D. Naveid: „Ze houdt gewoon een worm boven het water en dat roept ze maar...“ Hoewel Meester v. d. Horst het gelooft, zal hij het nu ook zelf eens gaan zien.

matig aanvoelend de aanwezigheid van een vreemde, doch bemerkend, dat deze aanwezige het goed met hem voor had, allengs sneller, kwam een groote baars aangezwommen, die uit de hand even boven het water den dikke worm wegtrok welken de vrouw als extra voeding voor dien middag ter gelegenheid van het bezoek had uitgezocht.

Nadat de baars was weggezwommen, riep de vrouw: 'Palinkje, palinkje, palinkje!'. En ziedaar: een groote dikke paling kwam aangezwommen, wien eveneens op zijn beurt een worm even boven het water werd toebedeeld, door deze visch evenals door den baars, uit de vingers der vrouw weggetrokken.

Niet altijd pais en vree

In een ander, even vergeeld artikel, zegt Marie tegen de journalist: "U moet eigenlijk nog eens terugkomen als het zomer is. Nu zijn de vissen niet zo hongerig en traag. Over een paar maanden zwerfen zij de hele dag hier rond. Ik heb er één bij die al 9 jaar klant is. En dan is er ook nog een paling. Een knaap, zo dik als m'n pols. Op 't ogenblik zit hij daar ergens onder de muur. En dan had ik ook nog een snoek. Eem kwaje rakker. Maar die heb ik met de hengel gevangen, want hij was een gevaar voor m'n kleine baarsjes...."

Nuancering

Ook de geïllustreerde weekbladen blijven niet

achter. De Spiegel, Christelijk nationaal Weekblad, stuurt voor de uitgave van 18 november voor de tweede keer een journalist naar Hoogmade. Maar liefst vier pagina's worden er aan onze heldin gewijd. En daarbij gaat het dus niet om zomaar over een reportage, zegt het blad. Nee: er moet bewijs worden geleverd dat het eerste artikel (dat we helaas niet hebben, red.) geen fabeltje was... Sommige lezers geloofden dat onwaarschijnlijke verhaal namelijk niet, en dachten dat het een 1-april-grap was....

Onder anderen een dominee (ds. A.N. Knottnerus) werd erbij gehaald, een lezeres uit Overveen, een lezer uit Den Haag, en twee wachtmeesters van de Rijkspolitie. Een van hen, wachtmeester J. de Nijs heeft zelfs eens, schrijft het blad, toen 'zij' weg was, zelf palingen 'opgeroepen'. "Twee kwamen er", vertelt hij, "en ik liet ze rustig door m'n vingers doorzwemmen. Ik had ze zo kunnen pakken. Daarom geloof ik niet, dat het uitmaakt wie er roept, maar alleen of er regelmatig gevoerd én geroepen wordt."

De dominee vindt dat er inspiratie voor een preek in zit: "We kunnen er uit leren, dat roepen alleen niet voldoende is; we moeten daarnaast ook iets geven."

Allemaal moeten ze wel toegeven dat het waar is: 'Marie Spijker roept werkelijk haar vissen'. <<

Rietje Meijer dook weer
in haar archief...

Hoe de Goede Herder verdween uit Woubrugge

De drie gerestaureerde glas-in-lood ramen

De kleine rooms-katholieke gemeenschap kerkte zestig jaar geleden voor het eerst in Het Oude Raedthuys onder de naam Christus Koning. Later werd dat Vicariaat De Goede Herder, bijkerk van de Onze Lieve Vrouw Geboortekerk in Hoogmade. Emeritus pastoor C.H. Olsthoorn van Hoogmade sloeg op 6.11.1970 de eerste paal, terwijl op 31.10.1971 de inwijding geschiedde door monseigneur A. Simonis van het bisdom Rotterdam.

In 1971, net voor de voltooiing van het nieuwe (kerk)gebouw aan de Bateweg 18, kocht pater Raymond (Jan L.J.M. Van Sasse van IJssel) ongenzien drie glas-in-loodramen van De Goede Herder en de apostelen Petrus en Paulus. Zij kwamen uit een afgebroken kapel in Arnhem. Zo kreeg het 'schoenendoos'-gebouw meer de allure van een echte kerk. Het gebouw was wel een unicum als eerste multifunctioneel gebouw in het bisdom Rotterdam. De inwijding geschiedde door monseigneur A. Simonis van het bisdom Rotterdam.

De kerk werd intensief gebruikt. Door de week kregen de schoolkinderen er gymnastiekonderwijs en ook de sportverenigingen en onder andere de toneelvereniging en bridgeclub maakten gebruik van de kerkzaal.

Voor de zondag werden de ringen omhooggetrokken, paard en bok en andere attributen verdwenen in de opslagruimte en dan kon er 'gekerkt' worden. Dit bleef zo totdat Sporthal Oudendijk werd geopend.

Toen kon de opslagruimte verbouwd worden tot De Pater Raymondzaal. Het werd een sociaal middelpunt, niet alleen voor de parochianen maar voor alle Woubruggenaren.

Pater Raymond

Pater Raymond (27.3.1916-1.1.1995) was 22 jaar de herder van De Goede Herder. De franciscaan werd onvergetelijk, niet alleen door zijn aimabele karakter, maar ook door zijn artistieke gaven. Hij schilderde en schreef de liedjes voor het King's Kombo. Hij ligt begraven op het Rk-gedeelte van de Woubrugse begraafplaats. Zijn zelfportret hangt in museum O.C van Hemessen. Zijn liedjes blijven leven door de onlangs opgerichte zanggroep Nostalgie, die iedere eerste woensdag van de maand de huiskamermis in Woudsoord begeleidt. Omstreeks 2005 kwam het bisdom Rotterdam tot de conclusie dat de Rk gemeenschap van Woubrugge geen toekomst meer had. Dit omdat er te weinig voorgangers waren, het parochianenbestand ver-

grijsde en het kerkbezoek achteruitliep. Daardoor was er ook financieel geen goed vooruitzicht om het gebouw op termijn te handhaven.

Sloop

Dit nieuws kwam de gemeente Jacobswoude ter ore en zij zocht contact met het kerkbestuur omdat zij geïnteresseerd was in de grond. Het grasveld achter de kerk was al door de gemeente aangekocht. De 1000 meter grond werd getaxeerd en in samenwerking met het bisdom kon uiteindelijk een flink bedrag geïncasseerd worden. Het kerkgebouw werd gesloopt en de beeldbepalende bomen gekapt. Woondiensten Aarwoude kon gaan bouwen, wat uiteindelijk resulteerde in De Hussonshoek. Op de plek zelf herinnert anno 2017 niets meer aan De Goede Herderkerk.

Kerken in het Oude Raedthuys

Terug naar Hoogmade

Het besluit om de kerk te sluiten kwam hard aan bij de parochianen. Toch werd het vijftigjarig bestaan op 28 oktober 2007 grandioos gevierd. Een

lange wand met alle bruidsfoto's van de parochianen die in de kerk getrouwd waren, was een ware blikvanger. Daarna stelde Pastoor Broeders een fusiecommissie aan met wederzijdse parochianen en een vertegenwoordiger van het bisdom om het samengaan met Hoogmade te begeleiden. In Woubrugge kwam een 'Nader Tot Elkaar' groep bij elkaar onder leiding van pastor Jos Moons SJ met als leden Paul Wolvers uit Hoogmade en Nico van der Hulst, Nico Koot en Rietje Meijer uit Woubrugge. Verschillende ontmoetingssamenkomsten werden belegd en er werd gewerkt aan de verdeling van de inventaris van de kerk.

De nieuwe samengevoegde parochie kreeg als naam: Onze Lieve Vrouw Geboorte-De Goede

Rietje Meijer dook weer
in haar archief...

Herder. Op zondag 4 mei 2009 vond de Slotviering plaats met als thema 'Licht en Doorgaan'. Hiermede was De Goede Herderkerk 'aan de eredienst onttrokken'.

De vlag met de pauselijke wimpel werd door Frans Dam en Koos Riem gestreken en koster Koos deed ceremonieel de deur op slot.

Alle vrijwilligers kregen de herinnerings-DVD 'Kroniek De Goede Herder' met de hoogtepunten van 2008-2009; de parochianen ontvingen een gedenktegeltje (zie afbeelding). Het wandkleed De Bergrede kreeg een plek in De Bron en de klokkentoren werd door de gemeente bij de Algemene begraafplaats in Woubrugge geplaatst. De grote klok, eigendom van de kerk, werd geschonken. Dit voor algemeen gebruik.

De eerste gezamenlijke Eucharistieviering vond plaats op Pinksterzondag 31 mei 2009 in de OLVG-DGH kerk in Hoogmade met als thema 'Samen Verder.' Voorganger was Vicaris-generaal A.H. Verbakel.

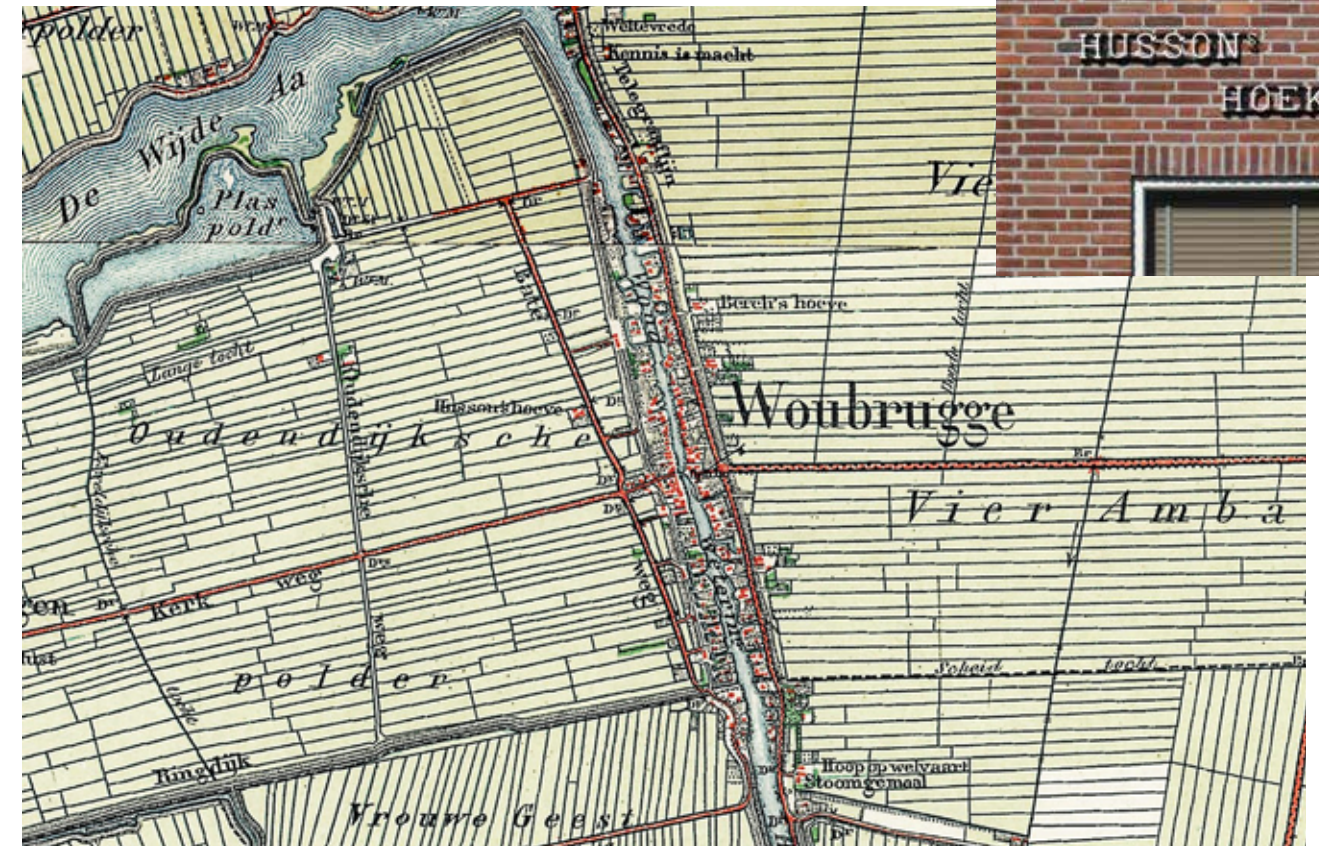
De Goede Herder-kerk stond op de plek waar nu Hussonshoek gevestigd is.

De drie gerestaureerde glas-in-lood ramen (ontwerp Otto van Rees) (1884-1957) hangen in Hoogmade. De Vicaris onthulde de koperen plaquette die onder De Goede Herder hangt. Tekst: 'Heer Jezus, Blijf Onze Goede Herder. Woubrugge - Hoogmade Pinksteren 2009'. Achter het altaar brandt altijd de Woubrugse godslamp. <<

Boerderij Hussons Hoeve in Woubrugge

door Pim Laarmans

Op de gevel van het nieuwe Woonservicecentrum Hussonshoek, op de hoek Bateweg en de Van Woudeweg, is op een mooi tegeltableau de afbeelding van boerderij genaamd Hussons Hoeve aangebracht.

Pim Laarmans zocht naar meer gegevens over deze verdwenen boerderij: wie waren de bewoners, waar komt de naam vandaan, en waar heeft de boerderij precies gestaan? Dit vond hij.

Bart Anne Heenk

De laatste eigenaar van de boerderij was Bart Anne Heenk. Hij werd geboren in 1898 en trouwde op 27 april 1922 met Krijntje Hendrika Kroes. Bart Anne Heenk was een geboren en getogen Woubruggenaar.

Kaart van Woubrugge (1900) met slechts de boerderij Hussons- Hoeve aan de westzijde van de Bateweg.

Op de boerderij werkten in die tijd twee vaste knechten: Gerrit Ravenhorst en ene Brunt (die met een zekere Marta was getrouwd). Naast deze twee vaste knechten was er in drukke tijden ook een dagloner op de boerderij werkzaam. Het bedrijf was een zogenaamd gemengd bedrijf (landbouw in dienst van de veeteelt, leerden wij vroeger). Ook zijn er jarenlang paarden gehouden.

Bart Anne Heenk was een sociale boer. In de hongerwinter '44/'45 konden Woubruggenaren na het dorsen een hoeveelheid graan van hem krijgen. Volgens de overlevering stond men dan voor het ijzeren hek aan de Bateweg met een pannetje in

de rij te wachten tot men een deel van het geogoste graan kreeg.

Gezien vanuit de kerktoeren; links op de foto de boerderij, en rechts van de boerderij de noodwoningen aan de Bateweg.

zoon Erwin Anthonie. Husson Heenk is in 2010 overleden. Aangezien Husson en Riet beiden geen boer wilden worden werd de boerderij verkocht. Bart Anne Heenk, is, als boer in ruste, na de verkoop van de boerenhoeve (aan de gemeente) naar de Comriekade verhuisd.

Meer genealogie

Bart Anne Heenk is een zoon van Abraham Dirk Husson Heenk, geboren in 1863 in Woubrugge en getrouwd met Maria Spruijt.

Abraham Dirk Husson Heenk is een zoon van Hendrik Heenk die in 1810 in Woubrugge is geboren. Hendrik Heenk is op 29 mei 1847 getrouwd met Mar-

garetha Abrahamina Husson die in 1823 in Amsterdam is geboren. Het was deze Hendrik Heenk die in 1879 de opdracht gaf voor de bouw van de hoeve. Hij vernoemde de hoeve naar de achternaam van zijn vrouw (Husson). De ouders van Hendrik Heenk waren Joannes Heenk en Sara Vermaat; zij kwamen uit het plaatsje Goudriaan (uit de Alblasserwaard onder Gouda).

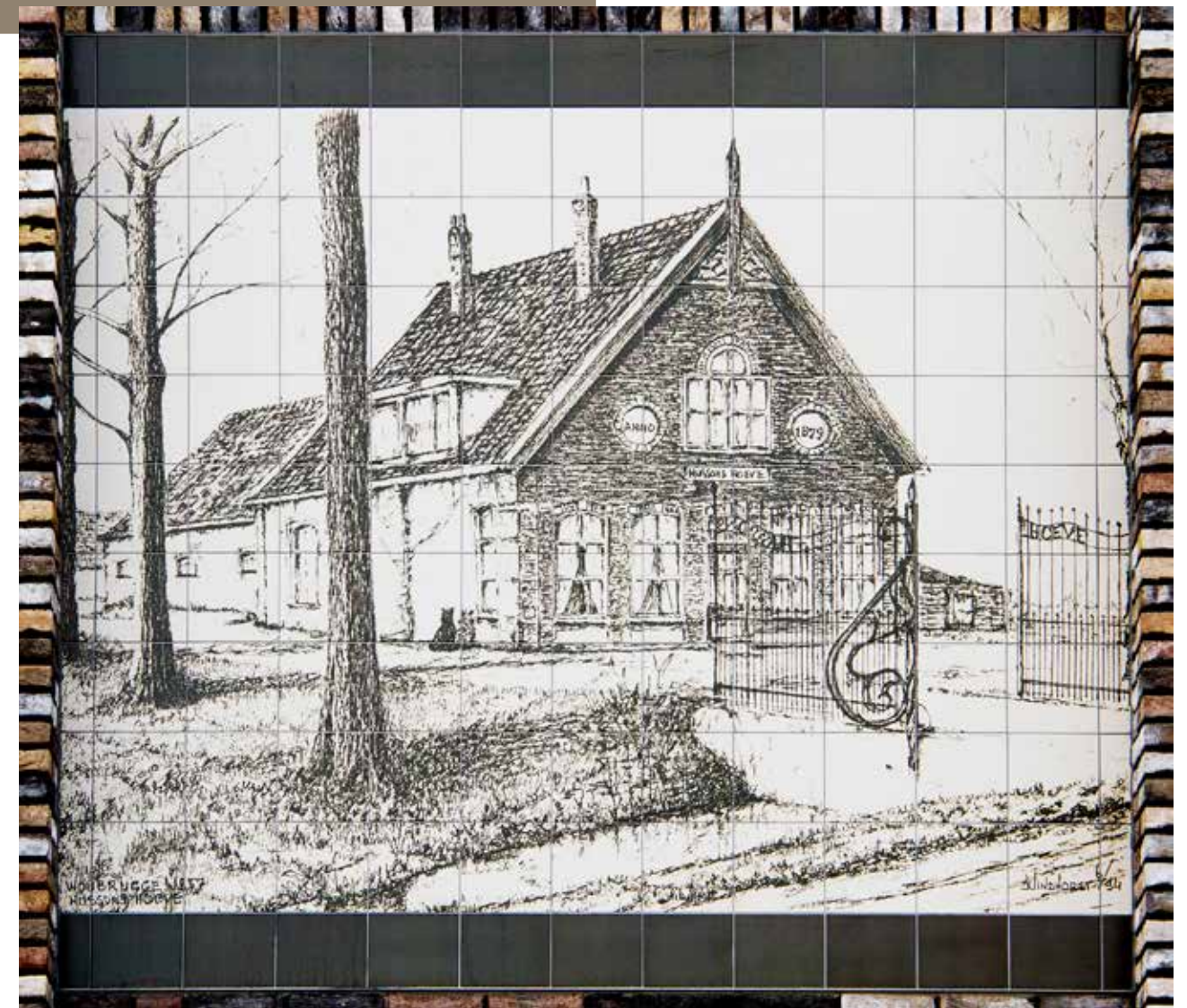
De boerenhoeve

De boerderij lag vanaf de Bateweg gezien oost-west (zie oude kaart Woubrugge). Achter de boerderij waren twee grote schuren. De boerderij was het eerste grote bedrijf dat aan de westzijde van de Bateweg, landinwaarts is gebouwd. Aangezien het een gemengd boerenbedrijf was, was er bouwland en grasland voor de koeien en de paarden. Het totale oppervlak van het bedrijf was 18 bunder groot (18 bunder = 18 ha = 180.000 m²). Na de Tweede Wereldoorlog was er in Nederland

grote behoefte aan woonruimte. Ten noorden van de Hussons Hoeve werden aan de Bateweg houten noodwoningen gebouwd. Een vrijstaand huis, een blok van drie woningen en een gebouwtje van de Protestantenbond - zie de foto. Na verkoop van de hoeve aan de gemeente is de grond geschikt gemaakt voor woningbouw. De woningen vormden de eerste woonwijk van Woubrugge aan de westzijde van de Bateweg. De naamgeving van het nieuwe Woonservicecentrum Hussonshoek is een mooie verwijzing naar het verleden. <<

Dit artikel is tot stand gekomen met informatie van:
Jaap Haasbroek
Miep de Jong (Bilthoven)
Corry Kroes
Peter de Lange
Jan Stigter
Boek 'Een wandeling door het dorp' van Bep Rodenburg
Streekarchief, Leiden

De boerderij stond iets ten noorden van het huidige Woonservicecentrum, dus aan de overzijde van de Van Woudeweg. De ingang, met een groot ijzeren hek, was aan de Bateweg.

TOEN & NU WOUBRUGGE

Van rond 1935 tot 1958 stond er op het kruispunt Herenweg-Kruisweg een koffietentje; uitbaters waren Klaas de Brave en zijn vrouw. Dankzij een artikel in Rijn en Gouwe van zaterdag 25 januari (dat Jan Stigter in de kortst mogelijke tijd uit zijn archief opdiepte) weten we er inmiddels meer over.

In een van de volgende nummers van de Jacobs ladder komen we er graag uitgebreid op terug.

Op de nieuwe foto het kruispunt zoals het nu is; het café lag aan de overkant van de Herenweg, rechts.

Krasloten
Stomerij
Bake Off
Postagentschap
Fruitmanden
Telefoonkaarten
Bezorgservice
Strippenkaarten
Ontwikkelen van foto's

Supermarkt **SPAR** Bregman

SPAR Bregman, Batehof 1, 2481 AR Woubrugge, tel. 0172 518159, Fax 0172 519046

Van de Vechte & Partner

RegioBank
 Zelfstandig Adviseur

Dokter Lothlaan 8, 2481 AC Woubrugge
 tel: 0172-518256 bank@vandevechte.nl

westmaas
 interieur

Westmaas Interieur: al sinds 1894 verrassend compleet. Voor de inrichting van uw woning, comfortabel slapen of vakkundige stoffering van meubel of boot. Altijd speciaal voor u op maat gemaakt. Stap gerust eens binnen in onze winkel voor een kennismaking en een eerlijk en vrijblijvend advies.

Boddens Hosangweg 4 Woubrugge 0172 518107 www.westmaas.nl

Nolina growers with passion

Houdt uw rozen mooier...

... kijk voor verzorgingstips op:
www.nolina.nl/verzorgingstips

Nolina - kwekerij - Woubrugge

Hoekstra

Autoservice

- **Onderhoud**
- **Reparatie**
- **Apk**

*Haal- en brengservice,
leenauto beschikbaar.*

**Zinkweg 7A
Alphen aan den Rijn
Tel.: 0172-501400**